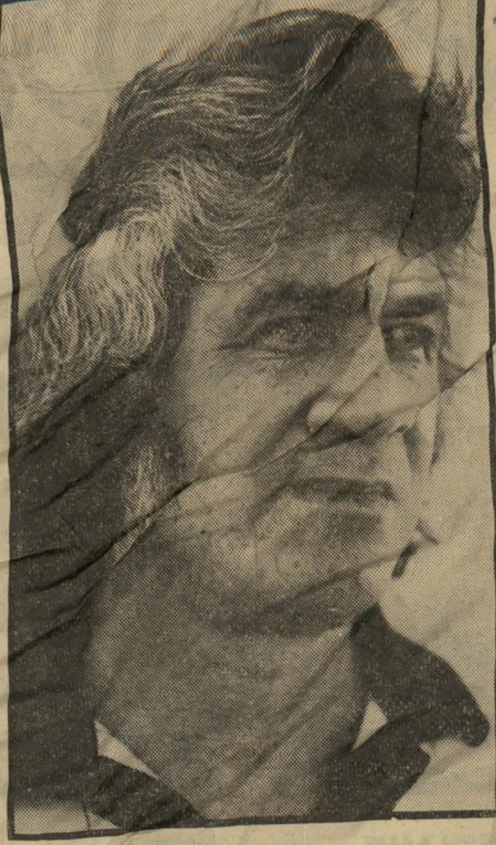

ריפעת טורק:

„הרגשתי שדופקים אותי אבל התגברתי!“

רפי פסחון:

„התוכנית של שרה'לה שרון לא טלוויזיונית!“

שייקה אפיר:

ג'ארכ אל-קריב, ולא אחוכ אל-בעיד

ההיסטוריה של שירה בציבור נמצאת בעיצומה. מדריך הבורות-הזמר והמנצח רפי פסחון הוציא ביחד עם העורכת-מפיקה-פזמונאית תלמה אליגון ספר בשם „אלף זמר ועוד זמר“. האקורדיוניסטים חוגגים. אני מכירה עיתונאית שהחליטה לנטוש את המיקרופון, לקחה אקורדיון שהיה לה בבית, והיא משוטטת איתו ברחבי הארץ ומרוויחה בשבוע את מה שאני מרוויחה בחודש. כשאני פותחת בליל-שבת את חלונות דירתי ברמת-אביב, אני שומעת, תחת קול מקלט הטלוויזיה, קולות של שירה בציבור. פניתי אל רפי פסחון ושאלתי אותו:

איך אתה מסביר את האופנה החדשה של ערבי שירה, שמשמח בארץ?

אני לא חושב שזה עניין של אופנה. אנשים תמיד שרו. אנשים אוהבים לשר.

אתה לא חושב שזה ביגלד התוכנית ששרה'לה שרון בטלוויזיה?

לא. אני לא חושב שזה עניין של חיקויים. אני יכול לספר לך שאני עם החברה שלי שר כבר שנים. בחיים לא הייתי מעלה בדעתי לשר עם שרה'לה שרון או עם אפי נצר.

אתה מדריך שש חבורות זמר, זה הפך לעסק פופולארי?

פופולארי מאוד. אתמול, למשל, באו אלי שש נערות וביקשו להתקבל לאחת מחבורות הזמר שאני מדריך. אמרתי להן: אין מקום. יש בחבורה הזאת חמישים איש ואין סיכוי שאוכל לצרף אתכן. הן התעקשו, אז אמרתי להן: אוקיי. אני מוכן לשמוע רק את זו שחושבת שהיא על רמה של חזה אלברשטיין. את לא תאמיני, אבל כל השש נשארו. אנשים מתים לשר!

מה דעתך על תוכנית הטלוויזיה עם שרה'לה שרון?

אני קולגה שלה. הערבים שלה בקיבוץ היו יוצאים מהכלל. היא עושה את זה כבר שמונה שנים. אם זה היה רע, זה לא היה נמשך כליכך הרבה זמן. אבל התוכנית שלה היא תוכנית מישפחתית לקיבוץ, לא לטלוויזיה. התוכנית של שרה'לה שרון היא פשוט לא טלוויזיונית.

שייקה אפיר הוא כוכב הטלוויזיה הלוהט ביותר כיום. תוכנית לימוד הערבית שבכיכובו מאיימת להפוך התוכנית הפופולארית ביותר. למי שצופה בתוכנית, ולמי שמכיר את שייקה מהופעות ותקליטים, זה אך טבעי שהאשכנזי הזה ילמד אותנו ערבית כאילו היתה שפת אמו.

שאלתי את שייקה:

מה הקשר שלך, בעצם, לשפה הערבית?

אהבה. פשוט אהבה. אני ירושלמי, דור שמיני בעיר. למדתי באליאנס עברית. אנגלית. צרפתית וערבית. כך התודעת לי שפה. אך מאז שעזבתי את בית-הספר לא גודמתי לי לדבר ערבית. כך שבסיום ויסוד יש לי, אך בין זה ובין לימוד ערבית בטלוויזיה הדרך ארוכה.

מדוע, אם כך, פנו אליך כדי שתלמד ערבית?

כאשר החלטת ללמד את העם היושב בציון ערבית. החליטו לפנות אלי, משום שמישהו החליט שאני יודע ערבית. שאלתי אותם: מגיין לכם שאני יודע ערבית? השיבו לי: מהקטעים שלך.

סיפרתי להם שאמנם למדתי ערבית מדוברת אל-לורה אל-ערבייה אל-באלדייה, והסכמתי לקחת על עצמי את תפקיד המורה בתנאי אחד — שלא יקראו לי המורה מוחמד או המורה אבנרי אלא שייקה אפיר.

האם הערבית שידעתת הפיקה, או שי לקחת קורס לפני ציודם התוכנית?

בתקופת ילדותי ערבים ויהודים חיו ביחד, ולכן הם ידעו זה את שפתו של זה. אני זוכר שבמוצאי יום הכיפורים היו באים ערבים עם פיתות, זבדה וירקות טריים. כל ערבי ידע אידיש וכל אידיש ידע ערבית. לכן, גם אני שייקה גולדשטיין מצד אבי, ושייקה וייספיש מצד אמי, שמונה דורות בירושלים, יודע ערבית בסיסית למרות שאחרי '48 לא דיברתי אף מילה ערבית.

ובגלל ייחוס זה תהפוך כוכב טלוויזיה?

עוד שלושה-ארבעה פרקים וזה נגמר. התוכנית תחסר לי מאוד.

אני אומר לעצמי: יה אלה! אני שייקה אפיר, תורם תרומה קטנה לשיפור היחסים עם שכנינו הערבים! איך אמר הנביא מוחמד — ג'ארכ אל-קריב, ולא אחוכ אל-בעיד. יעני — טוב שכנך הקרוב מאחריך הרחוק.

ריפעת טורק, כוכב הכדורגל של קבוצת „הפועל תל-אביב“, איכזב במשחק נגד פורטוגל. ציפו ממנו ליותר, אבל גימיו לא נכלל ב-11 הראשונים, הוא ישב על הספסל. רק בהמשך המישחק, כשהמאמן ג'ק מנסן החליף את אורי מלמיליאן, עלה טורק למגרש. שאלתי את ריפעת טורק:

גימיו, למה לא נכללת ב-11 הראשונים במישחק נגד פורטוגל?

אני לא יודע. בזמן האימונים התייחס אלי המאמן כאילו אני כוכב. הוא דיבר איתי, הדריך אותי אישית ונתן לי להבין שהוא בונה עלי, שאהיה בין ה-11 הפותרים. אבל בזמן המישחק לא עליתי על המגרש והרגשתי חרא.

הרגשתי שדופקים אותי. אבל אחרי הניצחון כליכך שמחתי שהתגברתי על זה.

בשבוע שעבר חלה לצערי טעות במדור. שמה של האופנאית הוא, כמובן, לאה גוטליב, ולא כפי שפורסם בטעות.